

PROTOKOLLAT
med
tilkendevivelse
i
afskedigelsesnævns sag (FV2013.0145)

Danmarks Jurist- og Økonomforbund

for

A

mod

Greve Kommune

Tvisten

Sagen angår, om A, der den 24. oktober 2012 blev opsagt fra sin stilling som cand.scient.soc. ved Greve Kommune, har krav på godtgørelse for usaglig afskedigelse i henhold til overenskomstens § 23, stk. 7.

Påstande

Klager, Danmarks Jurist- og Økonomforbund for A, har nedlagt påstand om, at Greve Kommune til A skal betale en godtgørelse efter afskedigelsesnævnets skøn med procesrente fra sagens anlæg.

Indklagede, Greve Kommune, har påstået frifindelse.

Sagens behandling

Sagen forhandlede den 18. december 2013.

Afskedigelsesnævnet bestod af juridisk chef Rami Christian Sørensen og chefkonsulent Maja Kure Kristensen, begge udpeget af klager, chefkonsulent Niels Nørby Pedersen og konsulent Lotte Bryde, begge udpeget af indklagede, samt – som opmand – undertegnede højesteretsdommer Jytte Scharling.

Som procedør for klager mødte advokat Lene Hallenberg.

Som procedør for indklagede mødte advokat Elsebeth Aaes-Jørgensen.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaring af A samt vidnerne bisidder for klager Line Flensborg Jensen, bisidder for klager Rikke Klit Jensen, socialchef Mariann Mikkelsen, centerchef Gitte Lind og personalekonsulent Helle Sørensen.

Efter procedure og bevisførelse voterede afskedigelsesnævnets medlemmer. Der kunne ikke opnås flertal for en afgørelse blandt de partsudpegede medlemmer. Afgørelsen skulle herefter træffes af opmanden.

Opmandens afgørelse

Sagens baggrund mv.

A blev ved ansættelsesbrev af 14. april 2011 ansat som cand.scient.soc. ved Greve Kommune i en tidsbegrænset stilling fra den 1. maj 2011 til den 31. oktober 2013 med tjeneste for tiden ved Rådgiverteam. Arbejdsopgaven bestod i som kvalitetskonsulent at udarbejde kvalitetsstandarder og beskrive serviceniveauet på det specialiserede voksenområde. Stillingen blev oprettet som en ekstranormering i Greve kommunes Rådgiverteam. Stillingen var tidsbegrænset ud fra en forventning om, at arbejdet med at udfærdige kvalitetsstandarder m.v. kunne være fuldført inden for den anførte tid. Ved ansættelsen lagde kommunen bl.a. vægt på, at A tillige havde en uddannelse som socialrådgiver.

Den 2. juli 2012 sygemeldte A sig med arbejdsrelateret stress. I perioden fra den 22. juli 2012 til den 12. august 2012 var A raskmeldt for at afholde sin planlagte sommerferie. Hun blev

herefter på ny sygemeldt fra den 13. august 2012. Den 31. august 2012 deltog A i en velfærdsamtale med sin nærmeste chef, socialchef Mariann Mikkelsen. På mødet blev det aftalt, at der skulle udfærdiges en mulighedsattest. Mariann Mikkelsen og A underskrev på mødet første side af erklæringen, hvoraf bl.a. erklæringens punkt 3 om medarbejderens funktionsnedsættelse var udfyldt med:” Stress. Påvirker alle arbejdsfunktioner”. Erklæringens punkt 6 om arbejdsgivers og medarbejderes forslag til ændringer i arbejdsfunktionerne er udfyldt således:

”

- Nedsat arbtid i opstartsperiode
- Prioritering af arbejdsopgaver i opstartsperioden
- Arbejdstilrettelæggelse
- Sikre ro til opgaveløsningen
- Støtte og opbakning”

As praktiserende læge attesterede den 3. september 2012 mulighedserklæringen og angav heri bl.a.:

”foreløbig fuldtidssygemelding 2-4 uger.

Herefter foreslåes gradvis øgning af arbejdstid fx 2-3 uger 10 timer ugentligt. Herefter 2-3 uger 20 timer ugentligt.

Alt afhængigt af forløbet og symptomer”

Lægen udfyldte rubrik 9 om varighed, lægens skøn over den periode, regnet fra attestdato, hvor ændrede arbejdsfunktioner eller fravær fra arbejdet anses for påkrævet, med ”i alt 2-3 måneders forløb”.

Den 13. september holdt Mariann Mikkelsen og A en telefonisk velfærdsamtale. Ifølge Mariann Mikkelsens referat af samtalen oplyste A, at det gik fremad, men at hun ikke denne dag kunne træffe beslutning om, hvornår hun kunne starte på arbejde igen. Hun udtrykte uro omkring af tale om et nyt møde, idet hun havde haft et mindre tilbagefald efter velfærdsamtalen den 31. august. Hun ville kontakte Mariann Mikkelsen i den kommende uge for at give en tilbagemelding.

Den 19. september 2012 sendte A en mail til Mariann Mikkelsen, hvoraf fremgik, at hun havde det meget bedre, og at hun forventede at kunne komme tilbage den følgende uge med

en deltidraskmelding i henhold til den af lægen foreslåede plan. Mariann Mikkelsen besvarede den 20. september 2012 mailen og anførte bl.a., at hun havde brug for at mødes med A for at få talt fremtiden igennem. Hun inviterede derfor til et møde tirsdag den 25. september 2012 og anbefalede, at A havde en bisidder med.

I Mariann Mikkelsens referat af mødet hedder det bl.a.:

”A har pr. 25.9 2012 – 65 fraværsdage i 2012.

As ansættelse er en kort tids ansættelse fra 1.5 2011 – 31.10 2013 (forretningsmæssig investering)

Der er resultatforventninger om leverancer af kvalitetsstandarder på det specialiserede socialområde.

A har givet udtryk for, at hun de sidste 4 måneder før hendes stress brød ud, har følt sig skidt tilpas, sovet dårligt, haft svært ved at koncentrere sig m.m.

Det er i samme periode der har været flere afleveringer i forhold til den plan som A har været med til at udarbejde.

A har haft og har ønsker om nogle ”huller” i kalenderen. Vi taler om at det er kompliceret med en tidsbegrænset funktion, som forudsætter løbende afleveringer, hvor A også er afhængig af andre.

Jeg gør A opmærksom på, at det er min opfattelse at det forhold at hun kun i mindre grad har kunnet gøre brug af sin dobbeltfaglighed og hendes praksiserfaringer, som anført i hendes ansøgning har gjort og gør hende meget afhængig af andre fagpersoner. Det er forhold vi tidligere har haft en kort dialog omkring.

Jeg er ikke i tvivl om, at A har gjort alt hvad hun har haft faglig og personlig muligheder og ressourcer til i forbindelse med opgaveløsningen.

Men vi må også erkende at det har været vanskeligt at præstere og når A giver udtryk for at hun har arbejdsrelateret stress kan det formentlig ses i den sammenhæng.

Det er meget vigtigt og glædeligt at A er på vej tilbage til gamle helbredsmæssige form.

Imidlertid må vi erkende at vi ikke har tillid til, at A kan genoptage funktionerne som kvalitetskonsulent og levere de ønskede leverancer i den nødvendige kadence.

Det er ikke muligt at skærme A i forhold til det, som er behovet og samtidig sikre at opgaven løses indenfor de afsatte rammer.

Da der er tale om en kortvarig specifik målrettet indsats med resultatkrav, hvor det har vist sig, må vi erkende, at A har brug for meget faglig støtte og samtidig arbejdsro og huller i kalenderen, det vil sige hensyn i forhold til hendes helbred/forebyggelse af tilbagefald, har vi i sinde at indstille hende til afskedigelse, hvilket A orienteres om d.d.

A bliver ked af denne information og oplyser at hun virkelig føler sig parat til at starte og ser frem til det.

A har fået det bedre og mener godt hun kan håndtere jobbet bl.a. med de redskaber hun har fået.”

Efter partshøring blev A herefter ved brev af 24. oktober 2012 afskediget til fratræden den 31. januar 2013. Det hedder i brevet bl.a.:

”Begrundelsen for afskedigelsen er, at dit langvarige sygefravær belaster driften, ligesom udsigten til, at du kan genoptage arbejdet i fuldt omfang, er meget usikker.

I den forbindelse er der lagt vægt på, at du er ansat i en tidsbegrænset stilling med det formål at få udarbejdet og godkendt kvalitetsstandarder på det specialiserede område. Stillingen er oprettet på baggrund af en politisk beslutning om en forretningsmæssig investering med en forventning om levering af konkrete resultater.”

Det fremgår yderligere af sagens oplysninger, at A deltidsraskmeldte sig den 1. oktober 2012. I uge 40 arbejdede hun henholdsvis 3 og 2 timer om dagen. I uge 41 arbejdede hun 2 timer om mandagen og 3 timer om dagen de øvrige dage. Efter afholdelse af efterårsferie forventede hun at arbejde 4 timer om dagen. En særligt krævende kvalitetsstandard meldte hun efter samråd med sin læge, at hun endnu ikke kunne arbejde videre med.

Efter meddelelsen om afsked og forhandling mellem Djøf og kommunen den 31. oktober 2012 blev A fritaget for tjeneste i tiden, indtil kommunen informerede hende om, hvilke opgaver hun skulle varetage i opsigelsesperioden. Den 6. november 2012 meddelte kommunen A, at hun fra den 27. november 2012 skulle møde på arbejde i Greve Kommunes Pædagogisk Psykiatriske Vejledningscenter. Den 27. november 2012 sygemeldte A sig på ny og var herefter sygemeldt i resten af opsigelsesperioden.

Der er ikke før sygemeldingen er meddelt A nogen advarsler eller påtaler vedrørende kvaliteten af hendes arbejde eller overholdelse af tidsfrister.

Det er oplyst, at Greve Kommunes Job- og Socialcenter har knap 200 ansatte og et årligt budget på ca. 750 mio. kr. Stillingen som kvalitetskonsulent er blevet genbesat med en tidsbegrænsning til den 31. maj 2014.

A tiltrådte den 1. maj 2013 et nyt arbejde som socialrådgiver.

Opmandens begrundelse og resultat

Greve Kommune begrundede i sin afskedigelsesskrivelse af 24. oktober 2012 afskedigelsen med, at As langvarige sygefravær belastede driften ligesom udsigten til, at hun ville kunne genoptage arbejdet i fuldt omfang, var meget usikker.

Det kan efter forklaringerne lægges til grund, at ledelsen i Greve Kommune før As sygemelding havde været betænkelig ved manglende fremdrift i arbejdet med udarbejdelse af kvalitetsstandarder på det specialiserede voksenområde. As hidtidige arbejde havde imidlertid ikke givet anledning til påtale eller advarsler.

For så vidt angår grundlaget for kommunens skøn over As mulighed for at genoptage arbejdet i fuldt omfang lægger jeg efter forklaringerne til grund, at mulighedserklæringen af 3. september 2012 blev indhentet på initiativ af kommunen. Ifølge erklæringen forventedes en foreløbig fuldtidssygemelding i 2-4 uger efterfulgt af en deltidssygemelding med gradvis øgning af arbejdstiden fra 10 timer ugentligt i 2-3 uger til 20 timer ugentligt i 2-3 uger. Den samlede forventede varighed af perioden med ændrede arbejdsfunktioner eller fravær skønnes at være i alt 2-3 måneder.

Efter en fuldtidssygemelding i tiden efter lægeerklæringen på 16 dage meddelte A den 19. september 2012, at hun forventede at kunne genoptage sit arbejde den følgende uge med en deltidsraskmelding i overensstemmelse med anbefalingen i lægens erklæring. Socialchef Mariann Mikkelsen tilkendegav imidlertid på mødet den 25. september 2012 med A, at denne ville blive indstillet til afsked. A genoptog den 1. oktober sit arbejde med et nedsat timetal svarende til forventningen i lægeerklæringen og med mindre belastende arbejdsopgaver.

Ledelsen i Greve Kommune havde på baggrund af forløbet en forståelig bekymring for, om A helbredsmæssigt ville være i stand til at genoptage arbejdet i fuldt omfang og fuldføre arbejdsopgaven med udfærdigelse af kvalitetsstandarder.

Ledelsen skøn over As mulighed for at genoptage arbejdet var imidlertid ikke støttet på eller bekræftet af en ny lægelig vurdering. Når henses til, at A havde tilkendegivet, at hun ville deltidsraskmelde sig, og at hun herefter genoptog sit arbejde i overensstemmelse med forventningerne i mulighedserklæringen, finder jeg, at ledelsens skøn ikke var således

underbygget, at der var det fornødne grundlag for at fastslå, at udsigten til, at A kunne genoptage sit arbejde i fuldt omfang, var meget usikker.

På denne baggrund, og når henses til størrelsen af Greve Kommunes Job- og Socialcenter, finder jeg det efter en samlet vurdering ikke tilstrækkelig godtgjort, at afskedigelsen var rimeligt begrundet i hensynet til kommunens drift.

A har herefter krav på en godtgørelse i henhold til overenskomstens § 23, stk. 7. Under hensyn til sagens omstændigheder, herunder As kortvarige anciennitet, findes godtgørelsen passende at kunne fastsættes til 50.000 kr. Jeg tager herefter klagers påstand til følge som nedenfor bestemt.

De partsudpegede medlemmer erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres ved denne tilkendegivelse, og kendelse blev frafaldet.

Thi bestemmes

Greve kommune skal til A betale 50.000 kr. med procesrente fra den 27. maj 2013.

Hver part bærer egne omkostninger og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 13. januar 2014.

Jytte Scharling